

2022. december 23., péntek – Lk 1.57–66

Elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat

Lukács (és Máté) evangélistánál Keresztelő Szent János és Jézus születése is csodás, előre elrendeltetett, angyalokkal kísért esemény. Nekünk, hívőknek ez nagyon sokat segít, hogy az ünnepre méltó módon ráhangolódjunk, el tudjunk emelkedni a hétköznapi tennivalópörgetéstől, az eredmény-orientáltságunktól, és megéljük szeretett teremtmény mivoltunkat, akik nem véletlenül és átlagosan éledgelnek itt és most, hanem különleges feladattal, és Isten által számon tartott étellel vagyunk megajándékozva. Hiszen az emberiség elhívása már a Keresztelő megszületése előttől folyamatosan él, s Jézus születésétől kezdve még inkább felfokozódó nekünk szóló meghívás!

Másoknak, nem hívő embereknek néha bökkenő ez a sok evangéliumi csoda, és még a két személy különleges elveit és a megalkuvás nélkül, kemény következetességgel végig vitt életét sem tudják tisztelni, és szem előtt tartani emiatt, vagy erre hivatkozva veszik hallatlanba. Pedig valójában nem kellene a csodákon fennakadni, hiszen ősi a készítés bennünk az általunk szeretett embereket mitizálni, különleges tulajdonságokkal és eseményekkel felruházni. Ez nem hazugság, nem ködösítés!

Nehéz napjaimon, amikor bajom van a közvetlen életteremben engem körül vevőkkel, szánok-e egy kis időt magamban arra, hogy felidézzem, mennyire jó, hogy mellettem van, és miért különleges számomra az a személy, akivel most „zártatos vagyok”?

- Hogyan vártam a most értetlen és éretlen gyermekemet, milyen Erzsébet, vagy Zakariás voltam, mennyi örömmel éltem meg azt a csodákkal teli időszakot?
- Fel tudom idézni, hogyan állt el egy pillanatra a lélegzetem, szívverésem, amikor a most száz éve mellettem poroszkáló házastársamat megláttam, közelébe kerültem?
- Emlékszem még, miért választottam azt a hivatásomat, ami ma sokszor a terhemre van?
...stb., stb.

Istenem! Adj erőt, hogy az adventi-karácsonyi csodák megélése megtanítsa a saját, mindennapi (vagy régi) csodák, felragyogások megélésére, hogy akkor is tudjak az Égre nézni, amikor úgy érzem, nem megy, és nincs horizont a szemem előtt.

Magyar Ági, Székesfehérvár

